

KWALITEITSIMPULS

Slimmer en gelukkiger

Het onderwijs in Limburg krijgt er 6,4 miljoen euro bij om de kwaliteit te verbeteren en een betere aansluiting op de arbeidsmarkt te krijgen bij het bedrijfsleven. Uiteindelijk wordt heel de provincie daar slimmer, rijker, gezonder en gelukkiger van.

door **Monique Evers**

Wat zou het mooi zijn om een topregio te worden, met topbedrijven en topscholen. De ambities van het Limburgse onderwijs zijn hoog, erkent Lex Borghans, hoogleraar onderwijs-economie aan de Maastricht University. Niet zo gek, want in een topregio zijn mensen slimmer, rijker, gezonder en gelukkiger.

Borghans is de kartrekker van de Educatieve Agenda Limburg, aan de hand waarvan alle scholen van basisonderwijs tot en met de universiteit, de kwaliteit van het onderwijs en de aansluiting op de arbeidsmarkt willen verbeteren. Dat is hard nodig, want Limburg staat voor nogal wat uitdagingen zoals dat zo fraai heet. Er zijn hier nog altijd te veel leerlingen met een onderwijsachterstand (Kerkrade en Roermond staan in de landelijke top 10), te veel leerlingen die vroegtijdig de school verlaten (wederom drie steden in de top 10) en meer leerlingen dan elders in het land op het speciaal onderwijs. Er gebeurt op dit moment echt wel van alles op de Limburgse scholen, zeggen de mensen van de Educatieve Agenda, maar nog te weinig met z'n allen. De ene vmbo-school heeft bijvoorbeeld intensief contact met het bedrijfsleven, de andere nauwelijks. Zoals ook niet elke basisschool nauwe banden heeft met de middelbare scholen. „Maar nu doen echt alle scholen mee”, zegt Borghans.

Op de Educatieve Agenda Limburg staan om te beginnen vier projecten. Op de eerste plaats is het de bedoeling dat jonge leraren in het ba-

sonderwijs beter begeleid gaan worden. „Als ze net van de pabo komen, moeten ze nog veel leren. Veel van hen hebben niet meteen een vaste baan en belanden in een pool van invalkrachten”, zegt Marcel van der Klink, lector bij Zuyd Hogeschool. „Wil je deze mensen behouden voor het onderwijs dan moet je ze ook coachen en begeleiden. En geef ze vooral ook de mogelijkheid om van elkaar te leren.” Ondanks prachtige internetsites en allerlei open dagen weten heel veel jongeren vaak nog niet wat een opleiding of beroep precies inhoudt. Of zoals Ron Bonekamp, bestuurder van LVO (Limburgs Voortgezet Onderwijs) zegt: „Ik denk vaak aan dat veertienjarige meisje dat voor de studierichting 'groen' koos omdat ze zo graag met pony's werkt en er in de praktijk achter kwam dat die dieren varkens en kippen zijn. Tja, dat was niet wat ze wilde.”

Het valt ook niet mee, erkent hij. Kinderen moeten vaak al op jonge leeftijd kiezen en wat weet je dan van een beroep? „Dan denk je wellicht dat je van werken in de techniek vies wordt, terwijl dat lang niet altijd het geval is”, zegt Bonekamp. „Of dat je denkt dat je in de ouderenzorg gezellig met oude mensen kunt wandelen en praten, terwijl de praktijk is dat je 3,5 minuut hebt om ze te verzorgen”, vult Borghans aan. Veel leerlingen haken af omdat ze

uiteindelijk toch de verkeerde studiekeuze hebben gemaakt. Dus moeten jongeren in de toekomst nog veel meer op scholen en bij bedrijven gaan kijken. Om te ontdekken hoe ze het vinden om te gaan met dieren, ouderen of kinderen. Of werken in het weekend. Het derde project draagt de klinkende naam 'Leraar je bent het al!'. Op middelbare scholen gaan leraren op zoek naar potentiële collega's. Welke leerlingen, het liefst vwo-ers, zijn geschikt voor het onderwijs? „En andersom moeten leerlingen gaan ervaren hoe het is om voor de klas te staan. Laat die vwo-ers maar de breuken uitleggen aan vmbo-kinderen. En als ze het niet snappen, probeer het dan maar op een andere manier. De leerlingen zien elke dag leraren, maar ze hebben er nog nooit bij stil gestaan dat je het ook kunt worden”, zegt Bonekamp. In het laatste project moeten goede, ervaren leraren iets gaan leren aan jonge collega's. En tegelijk kunnen de jongeren, die over het algemeen meer kennis hebben van de nieuwste ontwikkelingen en moderne media, hun oudere collega's helpen. „Een vorm van bijscholing waar je veel van opsteekt, maar die niet als een last wordt ervaren”, zegt Marcel van de Klink van Zuyd. Samen met de scholen wordt straks bekeken welke veranderingen worden doorgevoerd. „Dat doen we eerst op kleine schaal”, zegt Trudie Schils, programmaleider onderwijs en onderzoek van de Maastricht University. „Dan bekijken we de effecten en voeren we de vernieuwingen op grotere schaal in. Zo moet het Limburgse onderwijs stapje voor stapje verbeterd worden.”

Praktijkschool in Eindhoven.

archieffoto Van de Meulenhof

foto's Hollandse Hoogte